

alla og leggjast á landi, tí tað býður seg av sær sjálvum. Nú er man ikki mentur meir. Tí sunnanfjarða og norðanfjarða fiskimenn, latið einaferð tann stírið verða í okkum, tann stírið, sum vit finga, tá høvdingarnir stýrdu yvir um havið bláa, latið tað kennast á okkum, at hetta eru menn, sum ríðu broddin av sær, tá ríkmaðurin aftur vildi fáa okkum undir seg, tí nú hava vit nógv leingi andøvt ímóti streyminum harða, og ongan veg hefur gingið. Vit sum deyðan mangan fyri eygum sóu, mugu ikki óttast nú, um basir bókstavar, reiðarafelagið hevur sett fram, doma okkum til neyðina, ta neyð, sum so leingi darrandi hevur sungið sín sang her ímillum teir klettur, sum vit hava barst fyri, frá tí at vit vóru 14 ára gamlir dreingir og ta tíð, sum vit vuku upp til manns umborð á hesum neyðars skútum, sum ótíðnaðar eru av elli og armóð.

Tú formaður Suðuroyar Fiskimannafelags og tú formaður Foroya Fiskimannafelags nú má handlast, skulu vit vinna nakað fram, tí fara við longri út á bakkan, detta vit oman, og tá er mergurin í Foroyalandi burtur.

I. Klæmint Olsen,
fiskimaður,
Skálavík.

Tíðindi.

Gudstænasta.

23. sunnudag eftir trinitatis hevur J. Dahl, próstur, gudstænastu í Kirkjubø kirkju.

Sama sunnudag hevur Møller, prestur, gudstænastu í Havnar kirkju. Altargangur. Skrifarmál kl. 10⁰⁰.

Frelsens Hær.

Lørdag. Bonnemode hos Fru

Liggjas leggur í bátin inn skjáttu við ferðarmati; Veðrasperðil til nøgla setur, slíkt er bóndalæti.

Flota teir ta snekkjuna fyri Gøtusandi. Liggjas loypur í eystrið inn, hinir standa á landi.

Liggjas tekur til orða svá, hann litur um saltan flógva: »Her kemur eingin innanborða, ið ei kann trúskap prógva.«

Tekur hann upp ein slíðrakniv við so lítið ljóð; sker hann seg í armin sín: »Vit skulu blanda blóð.«

Fyrst trein fram ein gamal maður, nevndi seg Jóannes Jall: »Vit hava áður blandað blóð, nú skulu vit blanda gall.

Geip so eitur mítt góða svørð, søkt í fjalli inni; mangan hevur tað skilamann skilt við við minni.«

Fram steig Páll í Kirkjubø, hann heldur á blástum kyki: »Eg eri royndur í mongum vási, eingin er mín líki.

BESTA GÓÐGÆTI --- TERNAN ---

Dygtig Skibsfører

med Kapital søges til en Første-
klasses Motorkutter for 1939.
Billet Mrk. 880 indsendes til
Redaktionen.

Hús til sølu.

Stór, væl viðlíkahildin sethús
á Sevmýri verða seld, um nógv
høgt boð verður givið.

Tann, ið ynskir at keypa, vendi
sær til

Poul Øster
á Sevmýri, Tvøroyri.

M. Olsen.

Sondag Kl. 11 Helliggørelses-
mode. Kl. 2 Sondagsskole. Kl. 5
Friluftsmode (Vagle). Kl. 6
Bornemode. Kl. 8 Frelsensmode.

NB! Næste Uge holdes Mø-
der hver Aften Kl. 8. Børne-
møder Kl. 6.

Nú verður byrjað at byggja skip í Havn.

Vit talaðu í gjár við harra
Kj. Mohr, ið segði okkum, at
skipasmíðin á Rundingi vildi
verða liðug um 10 dagar, og
at hon nú var liðug fyri so
vilt, so teir ein av dogunum
fara undir at byggja hitt fyrsta
skipið á skipasmíðjuni. Hann, ið
hetta skip letur byggja, er Sigurd
Simonsen, Vestmanna, búsitandi
í Sandavági. Skipið verður eitt
nýmóltans fiskifar (90 tons) og
skal útgørðast við amboðum til
ymman tíðarhóskandi fiskiskap.
Sostatt verður henda bygging
ikki einans ein føroysk roynd í

Kjotbúðini

er besta stað at keypa kjot. Vit
hava besta lambskjót og oksa-
kjót, og ofta fæst fiskur og
annar dogurðamat, nú hava
vit eisini ræst kjót. Vørurnar
verða sendar, tá ta ynskist.

Telf. 328.

J. Reinert.

skipabygging, men hon kemur
vónandi eisini at hava stóran
týðning í arbeiðinum fyri at
leiða sjóvinna okkara inn á
nýggjar leiðir.

Vit ynskja skipasmíðjuni eyddu
við starvi sínum, eins og vit
ynskja, at tann maður, ið her
letur leggja kjól undir egðið skip,
má hava eydnuna við sær og
verða forur fyri at leiða sjó-
vinna okkara inn á hollari
leiðir, enn hon nú er á.

Burturlutingin

fyri meiningheitshúsið í Havn.
Hesi nummar hava vunnið:

Divan	3930
Kaffidúkur I.	996
1 Petroleumstunna	2569
Monterað barnasong	2091
Gardinir	1239
Soviteppi (Slumretæppe)	113
Ljósadúkur	1809
Armenskur kaffidúkur	967
Sofapúta (vovin)	559
Lamb	917
Stovu-ur	3949
Knív og gaffil (Forskererp.)	1215
Divanpúta	3643
Barometir	2610
1 hveitimjølsekkur	406
Kaffidúkur II.	2362
Stores	1135
Sofapúta	265
Barnaklæðir	673
Dukka	1415
Tey, ið vunnið hava, kunna fáa lutirnar við at venda sær til K. F. U. K. í Havn.	



SÆBEHUSET
TLF. 64. THORSHAVN TLF. 64.

Bekendtgørelse.

Det bekendtgøres herved, at alle Fiskere, som
næste Fiskerisæson kommer til at fiske med Fiske-
fartøjer fra Suderø, skal mønstre under Kontrakt fra
Suðuroya Fiskimannafelag, samt indbetale Kontingent
til Suðuroya Fiskimannafelag.

Suðuroya Fiskimannafelags Love, Suðuroya
Hjælpekasses Vedtægter vil efter Ønske kunne faas
ved Henvendelse til Formanden eller Sogneformændene.

Vaag, den 2. November 1938.

Suðuroya Fiskimannafelag.

At knýta trol.

Í Havn og aðrastaðni í For-
oyum eru menn nú farnir undir
at læra av sær at bota trol —
og nógvir eru teir, ið taka við
lærdóminum; tí tað sær nú so
út, sum trolfiskiskapurin kemur

at hava eina framtíð fyri sær í
Foroyum. Arbeidaranna Trol-
drift á Tvøroyri er gingin enn
eitt stig longur, hon letur menn
knýta trolini úr nýggjum.

Eg bar jarn á Danebrog,
tá bliknar mangur skalli;
sterka Dánjal í Seyrvági,
eg tók undir Skalingsfjalli.»

Tekur hann upp ein slíðrakniv
við so mikið gaman,
sker hann seg í armin sín
— so væl runnu sveitar saman.

Næsti maður úr flokki trein,
hann bar stav í hendi:
»Eg eiti Jóannes Danielsen,
borin á brottum lendi.

Tá ið eg fór av Velbastað,
tá býðst eg ei við frið.
Svørðið hjá Ívar Beinleysa,
eg spenti við mína lið.»

Tekur hann upp ein slíðrakniv
við so lítið gaman;
sker hann seg í armin sín,
men ei runnu droyrar saman.

Tá gerst Liggjas ógvusligur:
»Her er svikaferð!»
Maðurin biður fyri sær,
hann innanborða er.

Triði maður úr flokki trein,
hann bar spennu við knø:
»Í víggi eiti eg Mánagarmur,
doyptur Pætur á Trøð.

Eg eri mær úr Skálavík,
havi hvønnsmanns tokka:
tí eri eg til Gøtu komin,
at vitar hava meg lokkað.»

Tekur hann upp ein slíðrakniv
við so lítið gaman,
sker hann seg í armin sín;
men ei runnu droyrar saman.

Liggjas risnar á øðrum sinni,
sum boði brýtur í skúmi.
Maðurin leyp í bátin inn
og settist í rangarúmið.

Mælr Liggjas høvdingur,
hann gerst í huga tungur:
»Ei vil eg á hesum sinni
blóðið blanda longur.

Tykir mær tað loðið vera —
slíkt megu norrir kenna —
einans sveiti úr Kirkjubø
saman við mín vil renna.»

Har komu fleiri Nólsoyingar,
bæði stuttir og langir:
»Sleppið okkum til ferðar við,
vit eru raskir dreingir.»

Vit eru vanir at fleyga fugl,
royta, og kryvja seið.
Boða tit okkum til hildarfund,
so siga vit ikki nei.»

Tá reis maður úr tara upp,
hann hevði ligið og sovið:
»Eg eri ein av Lørvíksbóndum,
Sámal í Jógvansstovu.»

Tú skal vera vælkominn
hjá mær og mínum monnum;
einasti bóndi í Eysturoy,
ið fylgir mær av sonnum.

Trínið nú, kappar, í bátin inn,
tað geldur bóndans jorð;
Jóannes gamli skal stýrið taka,
yvir Lørvíksfjorð.

Vundu teir upp eitt gamalt segl,
stíkað við reip og rá,
sigldu so til Klakksvíkar,
sum søgur ganga frá.

Løgdu út av Gøtuvík,
slíkt eru menn í vási,
veltu upp tann stilla vág,
at brimið stóð í grasið.

Sjóðregil stendur á Gøtunesi
mælr við bóndur svá:
»Farið ikki til Klakksvíkar,
tað eru míni ráð.

Eg kann minnst allar menn
frá Gøtutrónða fræga.
Mætir forðaðu aldri teim,
ið bøttu um oyðnan haga.

Tað sigi eg tær, Liggjas bóndi,
tú eigur hesa ferð,
forðar tú manni at grønka land,
tað er ikki kallmannsgerð.

Tú bindur ikki alduna,
á Gøtunesi brýtur,
líka lítið mannin tann,
sum haka í hagan skjýtur.»

Til tað svaraði Liggjas bóndi:
»Eg líti á mátt og meg.
Tað skal prógva orku mína,
sum hendir á hesum degi.»

Tá reis upp eitt streymabár,
tað gjordi so lítið av.
Allir spýðu bóndurnir,
og dregilin fór í kav.

Tá reis upp eitt streymabár
— tó annars eingin ódn;
líknadu allir bóndurnir,
teir reinskaðu hvørja gorn.

Løgdu teir á Lørvíksfjorð,
teir bæði róðu og sigldu;
kvittaðu so til Klakksvík norður,
tað gekk, sum Liggjas vildi.

Taka teir land á Biskupsstøð,
reystu bóndamenn.
Fyrsti táttur úti er,
menn meira er eftir enn.